

רמן

עין משפט
נר מצוה

כב א מ"י פ"ג מהל'
נדרים הל' כג ופ"י
מהל' נזירות הלכה יד
טושי"ע י"ד סימן רג סעי'
:1

.. דבר אל בני ישראל
ואמרת להם איש או
אשה כי יפלא לגדר גדר
גיד להזיר לה:

במדבר ו ב

מוסף רש"י

שלא מעל אדם
בעולתו. שלא היה שמים
בין הקדישה לשחיטה
שיבוא בה לידי מעילה
(פסחים סו.). תלולים.
לפני תלולים (שהיה זה יאס,
כבבראה, דמות קלסמר
מסע (קדושין פג). ופחו
עלי יצור, ומהר עלי
יצר והביאנו לידי הכבוד
(עירובי).

תוספות

[illegible]

קרא לא איירי אלא בנדרים
בנויר ובקרבן. דאלמא
ר"מ: ומסרלין סני נדב.

כי קא"ר מאיר בנדר
 קתני כנדרותם נדר
 בנדר ובקרבן מאי
 אתי בה לדי תכלה
 אתי בה לדי תכלה
 אמרו על הילל ר
 בעולתו כל ימיו
 לעזרה ומקדישה ו
 הניחא נזכה דקרבנו
 איכא למימר סב
¹² דהניא אמר (רבי)
 אכלתי אשם נזיר
 בא אדם אחד נזיר
 יפה עינים וטוב רואי
 תלהים אמרתי לו
 את שערך זה הגאון
 לאבא בעירי הלכר
 המעיין ונסתכלתי בנ
 יצרי ובקש לשורדי
 רשע למה אתה מתננ
 כמי שהוא עתיד
 העבודה שאנלך
 ונשקתו על ראשו אמ
 נזירי נזירות בישראל
 יאיש כי יפלא לנדור
 מתקף לה רבי מני מ
 דלא אכל דאתי על
 לא ליכול דעל חטא
 טעמא כשהו תודין
 ורבינ עליהן ימי
 ונמצאו מביאין חולין
 נזיר טהור נמי נזיר
 אמיד נפשיה דיכול

כחחלה: ופחו יצרי עלי.
נולס ליך אחרי חרש עיי:
ס דאס על הטא. שנטמא:
שיהן הרעיש: ורבינ עליס
ס יוס: מביאין חולין לעזרה
מן קיימת וקרנטטיהן חובה
כוונתן רצויה אף קרנטטיהן
הדרוס ליכא למיחש להכי

כִּי קֹאֵמֶר רַמָּה (ב) נִגְדֵר. אֲסוּר בְּלָשׁוֹן נִדְרִים דְּיוֹקָא קֹאֵמֶר: אֲבָל
נִדְבָכָה (א) אִמֵּר. וְהִיטִי מִמֶּנּוּ דְקֵמְתִי נִדְבָכָה דְכִשְׂרִין נִדְרֵי בְּלָשׁוֹן
נִדְבָה: וְהֵא קֵמְתִי נִדְבָכָה נִדְרֵי כּו'. דְּמִשְׁמַע בְּלָשׁוֹן נִדְרֵי קֹאֵמֶר:
לְמַא אֲסִי בֵּה לִיבִי מְחַלֵּה דְמִי אִמֵּר וְלִי נִדְרֵי הִרִי עֲלֵי הִרִי

אמר זה לירי תקלה דעבר משום
תאחר: נדבס נמי. כי אמר הרי זו
קרנ אמר זה לירי תקלה לירי גזיה
ועבודה א' אבל בכל תאחר לא דכל
היכא דלאשת י' גזא דרתמנא איתא: [כסלל].
דמנ' דקמני דנבס מותר
כגון עביד כהלל דמקדישה בעורה
דמי לא אמר בה לירי מעילה: נדבס
דנזירות מא' איכא למימר. היכי עביד
בזר לית לירי תקלה דקמני נדבס
דנזיר דמנ' דכשרי מתנדבין
נזירות: סבר לה כשמעון הלדיק.
דמזיר לשם שמים איתו כגל לפני
שמעון הלדיק: לא אכלתי אשם נזיר
שמא. דנזיר שמעמא מביא אשם
והא"כ מנה ימי נזירות אחר ונמלוט
אשם לא אכל. וטעמא מפרש לקמן:
בגל לפני ארס אחר. שגל להקריב
קרנ מזירותו ונגלגל שער: ופטו
יזרי עלי. מחוק שרמיזי שמים זורמי
כל כך נהא תנבצר עלי יזרי ונכס
להביאי לירי מעשים רעים לטורדמי
מן העולם: אמרסי לו. כך אמר
בעמנו: עליך הכתוב אומר איש
כי יפליא בו. היינו לה' אשם שמים:
דאמי על חטא. שטימא עלמו ויזין
דאמי על חטא הוא א"כ בגל בעי
למיכל שום קרבן שטתא. אלא היינו
טעמא דלא אכל אשם נזיר טעמא:
כשמן סופין. מתפחדים מימי ופחדת
ליה ויזום (דברים סח) ומתגמלין
ומחית. כסין כועסין נודרין שאין
נודרים לשם שמים אלא לשם כסם
מזרין עמנו: ופסאן שטמאין.
דלאת עומאה וסתיי ונכחו יומי
דנזירות ובעו למיזמי יומי מזירות
אחר וריבס עליהן ימי עומאה דשמא
מיטמא פסא אחרת ובעי למיסתכל כל
ימי דנזירות ומתחרטין בעמנן
שטימא ונזירותיהו לא יזי ונזירות

לש"ש ומנצחא מביאין חולין לעזרה ומש"ה לא חלף אלף מהו דרדינא לש"ש הוא דעבד: א"ה אפי' נזיר ספור. דלמא לא מחברט מירמיתו ומנצחא מביא חולין לעזרה: בניזיר טבור. ליכא למיחש דמחברט דכיין דלא נטמא ולא רבו עליו ימי טומאה ודאי לא נחמרת. ואי אמתה אפי' הוא מחברט דאיני יוכל לעמוד בניזירותו להא ליכא למיחש דאי לא דאמדי גנפסיה קודם שנדר דיכול לעמוד בו לא הוה נדר ולא מיחברט כל היכא דלא נטמא: אפמדי

יזון שיהיה כוונתו כל כך רצויה שחמלה אנו סקדי שלש מחברט:

מי דלא הוה אכל קרננותיו שהביא אחר שמה שזירות טהרה דיון שנתחטט נטומא
זויר טוהר מביא אשם אכל זה שהיה לדיק גמור הוה קים ליה ביה שלא נחת
זויר נדבה נמי קרי תדור דלאו אירחיה דקרא למימר מנדוב:

מסורת הש"ס

(א) [פסחים טו:], (ב) חזיר
ד: [מוקפתא שם פ"ד],
(ג) [מנחות קו:],
(ד) [בראשית מט:],

הנהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי קאמר ר' מאיר אסור בנדר גלשון:

הגהות מהר"ב

רנשכורג
 [M] רש"י ד"ה נדבד נמי
 וכו' אבל בכל תלחר לא
 וכו' כ"כ כסויול קמייח
 דריה דף ד ויחול להדיח
 דאף כנדיח שוכר בכל
 תלחר. וכבר הרנישו כזה
 בשו"ת פנים מליחות ח"א
 סי' נט. וכשביח יעקב ח"ב
 סי' ג יעושה מה שחילדו:

פירוש הרא"ש

[illegible]